

La guitarra flamenca de Yeraí Cortés

Direcció i guió: Antón Álvarez (AKA C. Tangana) **País:** Espanya **Durada:** 95 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental **Música:** Antón Álvarez, Yeraí Cortés **Fotografia:** Oriol Barcelona, Nauzet Gaspar, Àlvar Riu, Diego Trenas, Arnau Valls Colomer **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 20/12/2024
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Opera prima d'Antón Álvarez, més conegut com C. Tangana en la seva faceta musical. Aquesta pel·lícula, protagonitzada per Yeraí Cortés, gira al voltant d'un secret familiar que ha de ser explicat. (sansebastianfestival.com)

CRÍTICA

20/09/2024 - El cantant C. Tangana debuta en la direcció amb una personal i commovedora pel·lícula sobre la història familiar del músic flamenc Yeraí Cortés

Quan **C. Tangana** coneix el guitarrista flamenc **Yeraí Cortés** es queda impressionat per la seva música i singularitat. Li pregunta pel seu projecte i aquest li parla d'un disc, un disc que, encara que és de guitarra, explica la seva vida, parla de la seva família, i, en concret, d'una pena, una pena que ell vol explicar al món. D'aquí neix **La guitarra flamenca de Yeraí Cortés**, l'òpera prima d'**Antón Álvarez** (més conegut com C. Tangana en la seva faceta musical), titulada com aquest disc, protagonitzada pel mateix Cortés i seleccionada com a pel·lícula d'inauguració de la secció New Directors del 72è **Festival de Sant Sebastià**.

Allunyada de la narrativa clàssica del documental i amb el mateix Álvarez com a interlocutor en diverses de les converses que es desenvolupen al llarg de la pel·lícula, **La guitarra flamenca de Yeraí Cortés** explica la història de la família del músic, les tortuoses relacions entre ells, el seu passat i el seu present, les seves lluites junts, sols i els uns contra els altres, els fantasmes, les ferides i els traumes no resolts, els seus silencis, les seves tristeses i alegries secretes. En aquest viatge que és la gravació del disc, el director i el protagonista s'endinsen en un procés artístic en el qual Cortés s'enfronta a aquesta història personal plena de llocs a l'ombra a través del qual intenta redimir la relació amb els seus pares. El resultat és una pel·lícula que també aconsegueix transcendir l'àmbit personal per parlar de la complexitat de les relacions humanes, de les contrarietats de l'amor, de com dues persones que un dia es van estimar poden arribar a ser complets desconeguts anys després, del desig i la dificultat d'estimar i ser estimats, de tot allò que conforma la nostra identitat, de com ens convertim en qui som i el preu que paguem per això, dels esquinçaments i les frustracions que arrosseguem al llarg de la vida, del pas del temps, de la impossibilitat d'oblidar, d'aquell passat que ens queda i del que en fem. Amb això, també de l'art com a possibilitat de sanació, de la seva capacitat d'expressar aquesta foscor que ens habita, del que ens impulsa a explicar les nostres històries.

La manera com el director narra aquesta història familiar és emocionant. Emociona com aprofundeix i narra tota aquesta intimitat a través dels testimonis dels seus protagonistes i el seu entorn, de les seves veus, les seves paraules, les seves maneres de parlar, els seus records contraposats, les imatges que capturen el que van ser ahir i el que són ara, la música que les acompanya i que també es converteix en una narradora més (hi ha seqüències musicals veritablement irresistibles i commovedores). Però en aquesta manera de narrar també es reflecteix la visió i la personalitat d'un director, el propòsit de voler explicar aquesta història d'una manera concreta, que aquesta pel·lícula tingui un caràcter precís i propi. I aquí rau una de les seves grans virtuts. L'òpera prima d'Antón Álvarez aconsegueix tenir un estil, una sensibilitat, un to, un temps, unes textures, uns colors (la decisió de rodar en 16 mm i algunes seqüències musicals en 35 mm té molt a veure amb l'èxit d'aquest estil) que el singularitzen i el doten d'aquesta bellesa melangiosa, amb moments de gran força visual i emocional, profundament punyents i també de certa llum malgrat el dolor latent.

La guitarra flamenca de Yeraí Cortés és l'enlluernador i potent debut de C. Tangana com a director. Una pel·lícula sobre els abismes d'una família que aconsegueix anar més enllà del documental en ús per reflectir la bellesa i el dolor que sovint hi ha en les relacions humanes. Una pel·lícula amb ànima, que, per moments, aconsegueix reunir la màgia del cinema amb la de la música, deixant imatges per al record.

Júlia Olmo – cineuropa.org